

РУССКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВИИ

Найважнейши висти.

Еспанска революция.

Уж два тижнї стої цела Еспания у кирнавей домашней войни. Проти социалистех и комунистех котри мали владу у своїх руках давигнул ше цали народ, бо му уж досадело непрестане забивани и прегяниє шницких честиц и добрих патриотех, котри не сиди бунд комунисти и осудзовали комунистични тиесельства над народом и церкву. Революцию, а вправо обрану еспанского народа од большевизма, водви генерал Франко. Влада стої слабо, вона влади нем у Мадриду и околици. Подавала уружие, од комунистех авведзеним, фабричним роботїком, и послала их забивац и палїц. Войско, котре трима з народом, а проти комунистех, ставяно напредує. Точпу слику о терапнїм-стану у Еспаниї чешко себе виробїц, бо висти приходза досц ридки и несяни. Цали поштеки швет жичи побиду революционерох, бранительох шлєбоды и права, а преласц большевиком. Явяю, же у терапнїх борбах погинуло коло 30.000 люддох.

За атентат у скупштини

осудзени нар. посланик Дажан Арнаутович на 15 рокы ребиї. Вон як знаме влонї истрелл у скупштини на пред. влади Дра Стоядиновича. Далей осудзени народни посланици Васильо Трбиц на 4 роки, Драїша Стоядинович на 5 роки, а Драгомир Милованович на рок и пол. Вони були з Арнаутовичом у догварки и цагваряли го на атентат.

Найлепше зарабяю

у терапнїх часох фабрикакти оружия. Найвекша лондонска фабрика оружия Викерс хала у 1935. року двараз ведей чистого хаспу як рок пред тим. Слично варобели и други англїйски фабрики оружия. То е то резултат модерней култури, котра не прибива Бога и на сце му служци, же найлепше житие индустрия ви-вибиване люддох!...

Цену жита

за каждый сред маю одредзлац средски одбори на чолє аос средским начелником. У тим одбору буду 4 земледїйци продуцента жита, один житни тарговец, один мїлгар и один пекар. У бановинских местох буду ваш бански одбори. Цена жита шїдза не тме бунд менша од 107 Дин. кельо закон одредзел, а каждый мешац ше сена ма довыгац до найлєней 149 Д. Тоти одбори маю почац свою роботу в августу.

Седми Унионистични Конгрес на гробє Св. Методия у Велєграду.

Препного року навршело ше 1050 рокы од шмерца перного славянского митрополита у Велєграду, св. Методия. Цали христьянско-католици швет торжественно ирзновал тот юбилей и дасковал Господу Богу за лєки, лєки удєляя славянским народом по св. Кирилу и Методию. Спомєдзи шницких Славянох найторжественейше славели тот юбилей Моравляни. Вони прєз цали рок приходзели у вєльких процесїях на Велєград и там величали и прєславяли своїх Апостолах и Прєсвятительох Кирила и Методия. На 5. цал на сам правник св. Апостолах було у Велєграду, коло 40.000 народу зос шницких странох Чехословакиї.

Од 15. до 19. юла отримовал ше у Велєграду конгрес учених люддох зос цалого швета. На тим конгресу тримали ше виклади найвєдєй-нє латинским язиком о родзоду, якї ше стал у Христовей Церкви у 31. столїтїю, котри одорвал вєльку част од Церкви Христовей на востоку и тоту част остала до пєшка у своїй вєхнїцї одзелєня од Христовей Церкви. Ту ше разиривало о чим, до маю католици народи зос своїй страни зробїц, да припомогно своїм одзелєнка братом чим скорей ше поврациц там, дзе були перших 10 столїтїюх, и да ше зак виконя слова Христа Спасителя о єдиним Цєстару и о єдиним штаду.

На конгресу брали учасц: 1 кардинал, 1 митрополит, 8 римокатолицих, 4 грекокатолици владицєх, 1 прївославни Лєовтий зос Чикаго як делегат прївославного митрополита за Амерєку, рєцєй як 400 других старших и младших участїюх — священїюх и вєльо святиких.

Кажди дєнь започинал ше конгрєс зос богослужєньом. Перни и други дєнь служели Архиерейску Службу Богу нашо владицєх: Др. Чернеки зос Коєля и Курцєв зос Болгарсєей, треци дєнь служел наш прєосвященї владица, а на закочичєно одслужєна торжественна Служба Божа латинского обряду на славянским язиком.

Наводзїме лєм цєкотри предмети зос програму того конгрєсу, да читатєлє Руских Новїнох видзє, о чим ше ту робєло.

Прєд самим конгрєсом отримовани прєдавацї за богослєвох о идєї св. Кирила и Методия.

Профєсор др. Гривєц з Любляни тримал виклади о ждрїдлох богослєви св. Кирила и Методия; др. Спацїл профєсор з Риму „О науци св. Кирила и Методия, як грєба позитивац прєсв. Богородицу“; треци профєсор з Риму Салазєл викладає „Яку науку учєли и вєрєли св. Кирил и Методий о Св. Духу“ штвартї профєсор з Риму др. Курєнц гонковал науку

св. Братох „О першєству Римского Папк“. Профєсор др. Вирєр зос Бєрна викладає „О церковним праву и о жєридбєним праву у дєподлїих славянских державох“.

О тим ше розпрєвляло першого днє. Кажди лєчар як в годанин було отриманє клєзїяє у перви и наука за панєдох на латинским язиком.

Другого днє тримали прєдавацї о Службї Божєй вшєй и заходнєй, дє ше служил на старим славянским язиком по допущєню Папи Римского.

Треци дєнь тримали ше прєдавацї исторїйски у звязи зос житєм и роботу св. Братох. Шницки тоти виклади тримали учєни профєсорє, котри ше прєз цали свої живот трудзї, да винайдє правду и да ю и други удєляя.

Прї шницких Богослужєньох як наших так и римокатолицих прєкрашєно шпиквал хор богослєвох з Оломуца. Тоти владицє лєдєе полни духи св. Кирила и Методия не авпацвали шїцких жєртвох у своїх чєшких роботох, по их опончовали прєз цали час конгрєсу. У Велєграду Славяно зос шницких странох швета чувствуж ше як у своїм власним доме. Там кажди од нас муни признає, же Моравляцє вєльо баржєй позитивнє св. Кирила и Методия од нас, гоч ми мамє вєльо мєстї од св. Братох як вони. Прєто авш и авш ту шїцким прєгваряма: „Вочтуймє баржєй наших Прєсвятительох и Апостолах и вони яам як нашо духовник родитєлє вємодия од Господєа бжєгослєвєна за шницї нашо други робєти!“

Батогаш зпоза гранїци.

По Курєре ше уж скоро мєшли круив якїи агент, котри вєла себе Николай Горняк, редактор (яки?) зос Чєско Словашкей рєпублики.

Вон гвари, же прїшол имїгрировати нас а нашима батогашєми, котри нам шили єи грекокатолицим Русином-Українцєм о славу, сцєла нас прєдал и на час як пенєвєрє добре заробїл...

Батогашє у нас цанком прєпадлї Того цо обєловати себе самим и своїм бадом, цо гх плавєлєк, остача лєм обєцїцка... Намодлєлєц своїх бадєох, най им наруча єдино способнїйшого навєрнатого нам агєнта, котри зробї того, цо сами шцєлї, ацє ше им не удало. Црїпєл тот наручєни спаситєлє батогашєох авш Подкарпатскєй Русїї под мєном Горняк. Авш вшїтєра, ше вон авлєлє у чїм мєну вон бєнєдєцє и чїво чєсє брєвїї (авш, авшє як авш! — Рєд.) та му повєдємє. А код — же ше лєм так

пред нами криє и прави злата качка, теда как видан же и ми амаже, у чим мену медав нас привола и по ту сце...

Тот Таранк писува у мене Губаша... до ког ше вбришот шкел, кад пршило воц...

Виправка

Проци неправдох.

Пань Зредител!

Под насловом „Проци неправдох“ у Руских Новинах у числу 28 на 10. маја 1926. на другој страни у першим ступцу, изшол шланак у котром ше нахожда притва миа ружни клевети, а написан их Др. М. Бобч.

Поволуем п. Редактора да по Закону о штатии да у першим сљедуоцим числу, а у интересу правди положи сљедуоцу исправку, под истим насловом, на истој страни и у истим ступцу:

1) Неправда же сом ше не учел и же сом пре то мал бун одушени, але правда же сом шикци предмета у Львовској богословии завершел дос практичними оценами, и у мом кидеку ит вт а ит ед и ет пововольей оцели.

2) Неправда же ме оцел Владика Няцац ивруци и богословии, бо кад сом му ацласковал писмено же не будзем шецеј його обгнелие, та ми Владика писал писмо воц Крајевцох од 2. XI. 1934, у котром меци ивцим пише: „Никто не на гонел воц селенару. Кад ми не могл поци до Львова, могл шч изодети до Загребу, так як и други робели. Так це Господ провади на дальшим твоим животу. Амниган, владика“.

Кукура 24 VII 1935

о. Янко Ваславски священик

ческу штатендию. — По упустивню Губаша и одного Новосадского проти, обиходан боготашох, да их ошмелі а цриходан к ту нам да писаве, же втв на шитри на штру, втв нем на русскоскош...

Горакк робил по упустивню шефа боготашох Дра Губаша и компании, Сакача, поп Йодя и т. д. То кача, же робил того, цо вони робил. А цо вони робил?

Опатриже!

1922. Видал Александер Сакач так звани „Руски Батог“. У тим „Батогу“ шодило в акцишик Мойсейом Мудрим вола Руске Народне Просветне Круство „евангелим“, „малдрским“, денунцира писателюх Р. Календара за 1922. и представл го шч вивбох малдритох. З того би мало висц, же Др. Костельник, о. Мудря, о. Биндас и т. д. плаку за Мадярску...

Видимже же тот сљавки „батог“ явдалей нашому найтвардейшому Русинowi владикови Др. Дновдвийови як да в вон Мадяр... и завершує своєю клеветани: „Неодлуга будземе православни та нам го (владика) небудзе требац“.

Литуге за православие и гвари: „Цо шч тиче полах православних, полах ост досц русох сљавитох, и же не будземе мац своих досц, не дљавко нам ше будзе обраци... за шикко навго валали найдасже досц учительох и полах и окрем них (грекокатоликх). Напредок шмело на православие Малоруси“.

„На дљавко“ — пише „Р. Батог“ — уж тот час, кад ше будзе громадами преходая на православие, фришише як то дасци у неупуцени панове думая“.

У истим духу свою ацию за православие у своих писаниох наставел никерман Андри Губаш.

У септембру 1933. року оснивани батогашки „Союз“ воц центром у Кокуре. Ту ше зам робели проци нашои „Просвети“ и акцию грекокатоликом, да ме их зачешице предобие на однац од грекокат. вирн. — Писмени доказан за то находал ше у „Зарі“ органу того жертвородженог „Союзу“. Организаторе батогаше: Поляк Ляцк, Др. Губаш, Губаш А. Др. Сакач, Мойсей Мудри, Пап (терас Побоянски), Дюра Шайта и т. д. На православие прешли: Губаш А. и еки Др. Губаш, Др. Сакач, Мойсей Мудри, Папа ице мене прешели на Поповицки!

Бесну и протувакониту акцию за одладом од грекокат вирн правдасела „Зарі“ орган боготашког Союзу. Перше число шч вишол

22. IV. 1934. Да докаже, же кто робил цо и „Р. Батог“ хвалі „Р. Батог“. Наводеше на православие китло! По ивциох були надписи: „Цела Кукура и вбришот на православие“, „Поласела Кукура вратило се у православну веру“ и сљавис.

Наручени булк и православни попове. И по обисцох и Богомолвоц доказовали, же шикок народ муши прейи на православие, а у сличним духу писали и до „Зарі“. Но Кокуре ше батогашки полковне бочкали на стрел грати а поном Чоником и Бавжковши и манифесто вали при каждеј нагоди свою ошакосц и лобив ту шч. Процесни ше водзели воц Ст. Врбасу до Кокури и обриво.

Винол и „Календар Зарі“ за 1935. рок и явно указаал, же кто го помага и кади правди, бо принес фотографию цуцого владика в подласим „наш владика“.

(Конац будзе).

Руско-Українски Швет.

З Галичини.

Три тижні гиренту ва Слово Иесу Христу. У началу Явирки у дљавей Лемковцини (у Карпатох) Польска учительна мадала, же би ю николски дзеци при одходу воц школи адривали воц словаки: „До имасия пани“. Але дзеци не штели так адривац. Пре то учителька пошивала дзеци, аохабля их за кшу у гиренту, же би на така способ прикушела дзеци до таког новог здрављавя.

Екиа николарка Мариа Бурчак, не бала ше вљичи ані гиренту и нешела зак здрављавя. Вона адривала своим товаришком, а к учительки воц християнским привитом: „Слава Иесу Христу“. Претв управитель школи повола мацер дзвичеца до школи то вимагал од ией, да присилує своєю дзецио адривац при одходу абе школи: „До вљасия пани“. Мац теј николарки одговелла учительови, же скорей без воца шшла до школи, а християнска привит „Слава Иесу Христу“, бул цалком добри. Прето вона не сце, же би ей дзвичецишик адривац. Крем того видела мац у обрани своего дзеца, поведла и другим дзецом, же би и вони адривали себе и старшим лем воц „Слава Иесу Христу“. Свар пришла до суду, дзе Анну Бурчак осудзели за то на три тижні гиренту. Так сто жою нашо под Польску владу

Суд животиньох над Якимом.

Над ецим-нагим валалом авладала поц. крала вона в хивку в старог Якимя, и шкел и шоток, цо цече у шљобким шрку, у грим ше купало Якимово качки и оджал им кад велька суша, бере воду на свој стац и на себе.

За хивку лєйкала у блаву шлани и авдошно рохтала, бо шенилаво аврпелла войну Якимом. Терла приповедала о теј войни оцей и худей крали Мипки, цо видцгла ну в дздравог хлїва.

А шиккому виновати мой кармяк! — повопала ше ливия. Вон цесни и шкел а дески у такв веровани, же вога мож поламац, чером л опрашела седмери прашата и леа на сљави. Так ми ше авдримало и вошна авдзелла двошю прашата. Кад сом ше будзела видзела сом свою жертви дзеци та их од гансби жедла. Але мой гадла Яким позумел того, же на прашата треба мерц. Лем кад вон пришол до хлїва а не надрох прашатох, авжал юнк и почал же Я скочела и почала сцекан, а вон бегал ну, пошлосел ше и спаднул до шобки.

И право му так! — гварела крава Мипка... И мене вон цесто бив, а сама не знам зач. Наш хлїв твжи подни як и твој кармяк, мури двирави, влече пошмо мухох же дихац не мож, а в жиме витор коцци леме. Бх, як ми у того Якимя бидуземе! Пешка сом на цапци бемедовала з тоту Палму. То широлска крава бива красна. Почала вона приповедац, як то гаада доатра, а мив аж опліна кури. Не авдармо цава 25 литри мавка. Але ай гадла Митро мудри человек. Вон и сам бул у шдече и шикки повини, чита та аня, як треба краву и други статок допатрац. Прето и ма хасец. А наш Яким бив нас и прекљина, же ми гри не даваме тельо мљока, кельо одна Палма. А не хитв кон, цо ми вме, а кели и же ми три не жеме тельо потрави як Палма.

Je-je-je! — ошвал ше з боку гунар. — Ви о нашим гадци? О, мал би и п даче о шч новесц. И о шч и о його жими и о його давки Веруни. Лем син му Петро дакус мудрейши, з льогго будзе лонши гадца як оцел. Вон ше вадам а отцом, же в така авдзавати и вчистив. Але не помага! Ато на приклад нас гускох шрима гадцил авдио з кураки. Кури горе, а ми долу. Серод, спарина, бруд, спал

не мож, бо кури горе и цалу под руцац на нас бомби

Судя ми тому виновати? — аввала ше воц гноку кура. — И наш живот горли, кажда. Биди нас бив и шрине — а гадцил ице з шлїцу за нами руца, же авдио не пошмие. Сце-ля би дилц, цо би вона пошела, жел би жила, так як ми?

Ох, ох, ох! Наримала крава Лива И по до робиме?

А цо робил! — ошвал ше худн конь чухакци ше до муру. — Препаднаме! Ошвеже нас до шиктерий. Патрице лем на шоб! Вшера сом цали дзень жито авожовал, а шикка ошел. И уж два годяни его чекам, а вон ми ице обрех не дал. А шиксел ице пред крацуном и то не Яким, але син му Петро.

А я знам, цо зробиме! — авцелла штели гунар. — Направиме штрайк. Нетка и так можда ив штрайки. Видземе шикци на швор, пошаваме и шч не будземе робил. Я пошем гуском, да не авпу найца, кури твж так зробил ти швичю схузиш до шкцох, ти воню не будзеш цавац коч, а ви крави не дацце мљока. Най ше геди Яким чуха. А кад нас воцпе бив, вел ецим з рогами, други з копцями, а д...

Настя Волошин доказує.

У Самборі німе старша побойна фамілія. Жена бара вери до стійматнаши Насті Волошин, а кон сумні.

„То аниі на шидко праїдї по ше за Настю гутори и шидк“.

Вой кушел Настюву слику и зос най себе вробел еще два слики. Тоты шкробени шїи слики стали на прав столу. У тим часу як кон тоту себе подумал и сумнал до Настювой стигматизації — адна слика по лавіла на верху, рушїла ше мало далей, бо не буйіт вещей мєстї. Пацови В. було мало чудне и вжал слику и знова ю поїошлї дає и срорей була.

За крїтїкї час слика Настї шїе рушела и пошла на сам штрєдок столу.

(Слична прїдї аєт сїнцу булї и у Львовє. У єдного сликара рушїла ше з мєстї Настюва слика. То видїели вещей особи).

Од того часу п. В. прєстал сумнїи до стїгматизації Настї Волошин.

Настя бара скромна и не любї да ю дахтї бара вихвалїа. Бєдк парєст кушел себе кнїжку о Настї Волошин. Ошатраюци слику, по ше у той кнїжкї находєа, затримал ше длушїи час при Настювой сликї и гуторєл тласєо ту своїм дїкїа:

„Попатрїце якї Настя красна дїшкї!“

За кнїжї час попатрєл заш на Настюву слику, аєе па шей уж не мож було прєпознац Настю. Шидко лїцо на сликї було подрапанє.

Тоту кнїжку послал тот парєст до Львова до Костєльнїкї.

Кєд п. К. Костєльнїк запїтїл Настю о той сликї, вона потвєрждєа же те вона подрапанєа лїцо на своїй сликї; бо не сєдєа ше людєє прїпатраю єй вонїї шїї єй красн.

Щирє признанє.

Бувїа прєсїднїк єспанскєй рєпублїкї Замора, єкєго соціалїстїчно-комунїстїчноє удружєнє прїхїлювало одступнїє зос своїго мєстї, пїсал у єднїх францїзкїх лїсткїх єдну статїю, у котрєй шїєро прїзнаєа своїє вєлькє хабн, по их порєбїл, кєд бул на владї:

„Я падає до рєспублїкї, кєд попатрїм на тоту по ше пїдбува у Єспанїї. Кєд бї я мєгол прїпрєдєк видїлї того лїстєсє, волєл бїл

цали живєт обєаї у гєрєїтї, єгїд буйї на чєлє рєпублїкї, у котрєй настєаєа вєлькє нєаєдовольствє и прєтє бунї, бо ше до владї ушлєа єїїєаднєїєєє єлємєнтї того швєтї — бєлшєвїнїє. Злєчїнїє цалєго швєтї послалї нам абнїкрєтованїх Жїдєх, котрї злобулї у нєє вєлїчєвнїє мєстїє. Бєлшєвїнїє нам послалї шїєкїх бандїтєх. Цєнк вєрганїєовалї штрєїєкї и рєволуцїю по Єспанїї. Бєлшєвїнїє мєсєнїє послалї шїєкїх бєлєвпрїєїєкїх, котрї повалїлї и поїалїлї цєркїє, шкєлї и мєнєастрїє. Крєткє лєвєдєєнє, Єспанїя, постєаєа жєртвє бандїтєх зос цалєго швєтї и вєнїє кє нємїєлєсєрднє гєрєає. Прїзнаєам же я нєївєцєїє шїєкїєму тєму вїноватє“.

Так гварї бунїєкї прєзїдєнт Єспанїї — соціалїст Замора.

Дєбрє же соціалїст Замора гєлєм прїзнає, же єго соціалїзм, єкєго помагєає бєлшєвїнїєкїє плєкєдєнтєх, прївєдєлє Єспанїю до крєвєвєї дїмєпнїєїє вєїїє. Цєшє нєвїнїє влє пїсалї, же Єспанїя нєївєцєїє похїбєлї тєдї, кєд зруцєлї крєлє и нєпрєвєлї рєпублїку. Бє крєлє шїєкї прєдєїє гєлєкї тєлє; же шїє стєрєа зє сїєю дєрїтєвє; лє у нєїє бєлєє єїєр и шєрїє нє дєїєшїє гєлєвнїє и лєсєвнїєвнїє полїтїкєтєрєм, лє прє сїєю шлєсєю кнївєнїє упрєпєлєсєю дєрїтєвє и нєрєд. Зє тє мєлє вєлькє дєкєзїє на прїкєлєдє єє лєм єлємєї Єспанїї, алє и вєлїє дрєскїє дєрїтєвєх.

Ширє будєє вєїїє.

З Кєрєє и з Дєїєбутї, тїж зос Єгїптї прїходєа вїстї до Лондєнї, же на Аїєїє-Абєбу вїдїє навєлїє дєлє абєсїєнскїє армїє. Дєтєрєа у Єврєпїє нє жєрєлїє тєкїєм вїстєк. Так вїстє нїхтє нє вєрєл вїєвнїє Нєгусє Гєлє-Сєлєсєїє, же у Абєсїєнї, у нєрєшїє Гєрє, постєаєа нєвєдвїєнє нєдє абєсїєнскє владє. Тєрєа ше лєв, же тє влєк прєвдєа. Нєвє єїєдє Абєсїєнїє постєїє, и зос шїєкїємїє пєлєдєкїє абєсїєнскїємїє пїєлєдє єднє рєкє, єнїє Гєсєє Кєсєє. Ітєлєїєцєм ше чєпкє брєлїє прє вєлькїє дїєдєкїє. Дєк Тєлєїєнє єлєвєжнє цєлєкє Абєсїєнїю, трєбє вєлькє чєсє.

Бєлшєвїнїє у Францїзкєї

Кєтє вїєє жєкєу мєц Тє шїє вїдїєлїє нєчїслєнїєх штрєїєкєх, котрї у францїзкєї нє прєстєвєає. Тїх дєлєх нєпрєвєлїє штрєїєкє 25.000 рєбєтїєкєх у вєрєшїє Бєлфєр. Шїєкє тє рєбєтє землєдїєскїєх рєбєтїєкєх. Шїєкє тє рєбєтє бєлшєвїнїєкєх, котрї єнїєчє єк у Чєхослєвєкєїє, мєкє и у францїзкєїє вєлькє шїєкєбєдє. Гєрїє буйїє плєдїє тєїє бєлшєвїнїєкєїє нєрєбєдїє!

Вєнїєкє в гєрєштєх.

Аєстрїєскє влєдє вїєлєлє обєцє аїєвнїєнїю, зє котрє комєїєнєцєє вєлє 10.000 аєсудєлєскїєх полїтїкєнїєх прєдстєпнїєкєх. Тє вєнїєкєм гїтлєрєнїєцє, котрї буйїє єнїєвнїєнїє до убєїєтвєа нєцїєрєа Дїєлфусє. Пєїєнїєованїє тїж прєднїєк соціалїстєкєх, бунїєкїє нєчєлнїєк Бєїєчє Сєїєє. Кєд шїє дєрїтєвє нє бєїє вїєпєцєдє з гєрєїєтє полїтїкєнїєх прєстєпнїєкєх. вїєкє, же є лєсє мєдїєвє и же нєрєд и дєрїтєвнїє владє зєдєвєлїєнїє. А вїєкїє дєрїтєвє стєїє и трїємє шїє лєм зос зєдєвєлїєствєм сїєїє дєрїтєвнїєкєх.

Прїчїнє єспанскєїє рєволуцїє.

Владє соціалїстєкєх прївєдєлє Єспанїю кє брєг прєлєвєдїє. У цєлєїє дєрїтєвнїє настєлє нєцїєлєнїє вїєвнїєр — аїєрхїя, комунїстїє рєбєлє цє сїєлє. Оружїє нєпєлєлє, убєїєтвєа, нєлєкїє цєркїєкєх и нєрєднїєх дємєкєх постєлїє єк обїчнїє єлєвє, бє полїцїє буйїє у рєкєх соціалїстєкєх и комунїстєкєх, у шїєїє служїєлїє крєстєнїє бєлшєвїнїєкєх и прєтє полїцїє нє лєм же нє лєдєлє бєлшєвїнїєкїєх збїїєїєкєх, алє сємє єїє помєгєлє. У бєрїєїє прєцїє тєкєїє дєрїтєвнїєїє урєвнїє, прєцїє єїєрєвнїєх бєлшєвїнїєкїєх аїєчнїєкєх, єдлїєкєвєл єнїє нєрєд, послєнїєк Кєлєвє Сєтєлє, котрї буйїє прєдєлєк мєнєрхїєстїєнїєїє стрєнїєк, стрєнїєк мїєрє, шєгєрє и шїєлєбєдїє. Зєтє єїєлє сємє полїцїє вїєнїєкїє влєєлє, єдєлєлє нє єлєнїє тємєгєкє и тєм тє вїєнїєкїє зєбїєлє. Тєтє вїєрєнїєнїє аїєчнїє дєрїтєвнїєїє полїцїєїє дєвєрїєлє вєгєр цєркєнїє єспанскєго нєрєдїє и у дєлєїє дєрїтєвнїє нїєвєїєлє рєволуцїє. Пєчєлєа шїє вєнє нєїєрєшїє у єспанскїєм Мєрєкє у Аїєрїкє и фрїєнїєкє прєєдєкє рєвнїєрєлє шїє у сємєїє Єспанїї. Нєрєд вїєлєлєлє з рєдєсєдє прїємїєтє рєволуцїєнєрєкєк єк сїєїєх сїєєсїєтєлєкєх.

Нє буйїє атєнїтєтє нє єнїєлє крєлє.

Мїє вєсїєлє, же єкїєнїє Мєк Мєхєн єпєл нєтрєлєцє на єнїєлїєсєнїє крєлє прїє нєсєдїє єлєїєїє нєрєдє у Лондєнї. Атєнїтєт на крєлє тє у Аїєлєїє дєлєкє нєчєвєсє, бє Аїєлєїєцє сїєїєх крєлєїєкєх бєрє нєпєтєрєю и сємїє чєрєнїє соцієлє

Цєт! шєпнєлє Мєнєкє. — Хтєшкє єдєє.

Шїєкїє уцїєлїє. Прїшлєа тєднїєк зос бруднїєм шєкєтєрєм и зос бруднїєм рєкєнїєкєм пєчєлєа Мєнєкє дєїє. Крєвє вїєрєлєлє, бїєлє зос хєстєїє, бє чєлєє єд Пєлєм, же єїє гєлєднїє вїєє прєд дєвнїєкєм уцїєлє рєкє и ємєкє крєвнїє цїєцїє, лє прєкє и бруднїє нє єдєє до мєлєкє. Од трєкєх крєвєкєх буйїє тєгє дїє лєм дєє лєтрїє мєлєкє.

— А грєкє шїє вєє рєбїл! — Прєкєїєлєлє Якїєм, кєд попатрєл до шєкєтєрєа. Пєлєвнєлє, зєкурєл цїєлєр и пєїєлєлє до хїєжїє. Вєк и тєк вїєпєтєрєл стрєїєшнє, бє бєїєнєлєлє на шїєм чєрєкє, тєвєр бруднїє и єлєрєснєїєтє. влєсє нє зєчєсєнїє. Пєднєлєлє зє стєїє и з сєїємє бруднїєкєм рєкєкєм брєл нєрєгє и мєчєл до шїємєтєвнїєкє. Уцїєцєлєкєкєк постєлєлє цємнє, єлє Якїєм нє шїєкїєлє, гєч Вєрєнє нє шїєлє. Вєн шїєлєрєвєл вїєтрїєїєлє, гєч прєкурєл тєлє, же зє тєт пєчєж бїє мєгєл нєвїєцїє нєлєу нєлє.

Рєнє Якїєм стєвєлє и гварїє жєїєїє:

Тїє нє чєлє, єкє шїєрєлє буйїє вїєнєцє у нєшїєм хїєкє? Нє мєгєл єєєє єлєлє. Пєїєдєлєє єлєтрїє.

Тєкє лєєлєзбєрєчнїє вїєшєлє вєн на дєвєр—

и стєвєлє зєнєдєвєнїє. На дєвєр стєлє шїєкїєкє єкє стєтєкє и дрєбнїєкє и пєтєрєлє на хїєкє.

— А вєк цє? Якє тє кємєвдєкє и полїтїкє? — зєкрєїєлє Якїєм. Ієїєлєнє єнїє нє шїєкїє мєстє!

„Є, є, є!“ скрїчєлє гєвєр, прєбєгнєлє ту Якїємє и ушїєпєлєлє гє зє лєгєтє.

А гїє гєшїєтєтє! — скрїчєлє Якїєм, влєпєлє хїєцєкє и тєк вєдєрєлє гєвєрєа по єлєвнїє, же вєлєм з нєгєлєкєкє пєкєтєлє и уцїєкєлє.

Цє же шїє дєбрєгє зрєбєлє, сєнєдє? — прєгнєрєлє аїєлєє прїєцїє сєнєдє Янєкє, котрї єкє сєм ємнїє и зєчєсєлєлє чїєсєлє на дєвєр євєїєкє крєсєнїєкєнїє.

А цє жє мєм а шїємє рєбїє, кєд нє бєїє? — єдєвєлє Якїєм.

„Бєїє! З бїєнєкє єїє нє нєпрєвнїє! Я вєк єкє вєцєїє рєдїє рєдєлє, цє рєбїє. Рєлє єкєкє хєдєлєцє кєлє стєтєкє. Єтє гє! Я нє бєгєтнїє єд вєсє, алє вїєє хєдєлєкєкє, бє вїє єлєцє! Цє нєтєрє жєкїє, з єлєм сєлєм, алє нє трєбє мїє шїє хєлєїє, кєждє вїєдєлє, єкє у мєкє, єкє у вєсє. Буйїєцє єкє зє стєтєкє дєбрїє, гє и вєн вєк буйїє дєбрїє. И вїєцє вєк єлєє лєнєкє! Нє кєлєцєлє рєнє на дєвєр нєємнїє и

дєк сїє шїє дєїє Бєгє нє нєпєлєлєлє. И євєїєкє дрєкєтєкє тєк нєчєлєїєкє. Гєлєлє мєлєнїє буйїє стєлєтєлє шїєкєкєкєкє у євєїєм дєвєрє, и дєк шїєкїєкє у шєрє вїєслєшїє, єкє єєє мєкє пєтєлєцє хєсєнє.

Тєтєє єлєвє вєдєрєлє Якїєкє до єлєвнїє и вєлє нєє прємєнєлє. Пєчєлє тєк рєбїє, єкє гє сєнєдє нєчєлєлє. И стєтєкє єкєгє постєлє вєсєлєлєнїє. Рєз гварїє Мєнєкє гє Лїсєїє.

— Вїєдєлїєкє цє шїє рєбїє? Якїєм дєбрє ємнїє и єлєчєнїє, хїєкє и дєвєр нєзємєтєнїє кєрїєкїєкє нєїєрєвєлєлє, дє хїєкє пєлєжєлє єлєкє, курїєїє зєчєсєлєлє...

— Слєзє Бєгє! — шєпнєлє Лєсє. — Тєрєа нє жєлє мєкє дєлє, бє Якїєкєкє тєк чїєстє и крєпнїє дєїє, же єкє прїєвнїє стєлє.

— А попєтєрєцє єкє мєїє шїєрєнїєтє вєрєснїє! єлєвєдє шїє єлєнїє.

Кєт-кєт-кєдє: Кєт-кєт-кєдє! — єлєвєлє нє чєлєтє чєрїєкє. — Я тєрєлє вїєкїє дєлєнїє нєшїєм шїєкїєкєкєкєкє.

Єлєм гєвєрєа гє буйїє чєнїє. Нєгє зєкєпєлєлє у зєгєрєнїє. Пєчєнєлєлє вєн у бєрїєїє єкє дєбрє жїєвєтїєнїєскєгє дрєкєтєкє и вєнїєкє гє крєпнїє сїємнїєлєлє.

листи котри су впадан у живне проци краљох, у Англиї привитую краля и схлюю пред нїм своєю червеної глави. Прето англійци були барз престрашенк и застарани, же ше жедни нїма янїк наїпол человек, котри ше одшмелел давнїцу руку на својого краля. Але пофришило ше вилвало, же тот Мек Махон дакус „вдере-си“, лебо як гвари присловка „у нього ле шцїки хема“ и вон у своїм помуденїм рїздуму думає, же так востанє славян, кед ше наїрава, як да сце штрелят на краля. Тоту вїстку прил англійски народ а вельким задовољством.

Немецка сце колонїї.

Од кеди ше Немецка пожарела з Австриєю и осидурала себе помоз Италиї, почала вонї вше отворенїе виступовац вое жадањом, да вї ше враца стари колонїї у Африкї, лебо да вї ше дає даєвн други. На велька держава у Европї не може опстац без колонїяох у други країох швета. Вїацара, же як да Англия приравнева, да шовуци Немецкеї у теї снари, лем Француака ше проївац.

Наша тарговина у Японску.

Лоньского року купела наша держава од Японской роби за 32 милийонї, а ми предали Японцом лем за 200.000 Дин. роби. Японски фабрикари су барз туїт и зато ше у остатїих часох ширї по цїлей Европї и прївац конкurreнцію европским фабрикам.

Думки.

Думя мойо, думя мойо! Чом вад на нем-капшїи дзень цошка лїга на ровни широкї стїна Українї од Сяну до Кавказу? Чом ше на вєшкїиш дзень засмудує думя моя? Чом ми нїшка пред очми як на филму преходзе шором страданїи и мученїи мойого народу вїтрапелого?

Не знам, але ми предочми преходя руски кїляи герої, до снаданї на Калкї у лїтеї и нецїлївї бїткї з дзївїма Татарїма и плачу глядїючи вїмцїва. Зївно ше предочму Богдан Зїновей мїтуци и крашкї гетьман-владар и обновїтель козацкїей Українї. Цїль його блука ше коло Зборова, Переяслава, Чигирїну, його стїлицї и Суботова. Далїї преходя гетьмани Мазєпа и Полуботок, вїцїстїлїи герої згод Полтава и Петропавловскїей твєрдинї. Там остатїї кошовїи-отаман Сїма вїдає парїкаючї у оковах на Соловкї.

Парїка на долю својого народа и на долю тих, цо ше будяи мучїи на тих пенелїих островох. Предочму стїї гїбко задуманїи я-родни пророк и прїбудїтель Тарас. Вїдїм и смїрєцу цїстїи галицкїго мїтрополїта Андрия, мученїка прї народ и вїру у вїновїшїм часу. Ту и трапєнїи учєнїи исторїк Грушевскїи и зос своїма повстанцїма Петлюра.

Думя ше моя становя над страхотами, цо их подїошєл и подїошїи мой руско-українскїи народ.

„По Гїлгофти воскресєнє“ — вїангелскїа то працїа, але дїуго, дїуго чекаме ма на тоту воскресєнє.

Але раз вонї цїнк прїдє! Прїдє, бо такї Божї закон, бо така працїа Божї!

Евгєн Тїмко.

БРАЦА РУСИНИ!
Читайце и розшируйце
єдини наш народни часопис
„РУСКИ НОВИНИ“.

„Руски Новини“ виходя кажда тїдзєнє. За редакциї одповєда: Др. Франц Дїакович, у Дїковє.

Банкротирал „Югосл. Дневник“.

„Югосл. Дневник“ вїдавєл Др. Федор Нїкчїч у Н. Садї як рєжїмєнї поївнїк. Розумїи ше, же вон трїмає и Сїрбїю. Але кед Бїрнїч прїпадул завїтєлє криза к до велькїей палати Дїтвїнїка у Н. Садї. Вон прїстал фрїнко вїходїиц, а теряц прїдєна на лїцїтїишїи и його палата за мїлїонї и 160.000 Д. Пївєцєї бул „Югосл. Дневник“ длужкїи державнї, а вєц 200.000 своїм редактором и друкарїи. Так ше сто вїдавнїю и так преходя новнїи, котри не маю у народу подїора и котрих народ не трїба и не сце. Як анїме слїчно прїшла и наша бїаженє почївїла „Заря“. Умарїла бєс слава и чєстїа, як цо и жїла.

Общїнскїи одбор у Н. Вєрбасу

вїглєсал нєвєрєнє общїнскїму начєл-вїку прєто, же трїмєл общїнскїи цєнєж як сам сцєл, а вє по бїуджєту и не дал, да ше прєпатрї общїнскїа гєса.

Вадєлєл ше мїладї свїцїенїк на купанїю.

У Дуїакї задалєн ше мїладї рїнокат, свїцїєнїк Рєрбахєр. Вєдєа то одїшєл на гїбїнїю, а повєжє не зїваї плївац гєстрадал жїротом. Цок Рєрбахєр лєм по бул вїшвєцєїи и прєд лєскєльє дїї служєл вєрнїю своїю Службї у своїм рєдвєнїи нєлїкє Каравуковє. Його оцєц баш ше враца з Амєрїкїи к зос Гамбурбу вїсєл сїновїи як ше бара рєдує, же му сїн по-стєл свїцїєнїк. А цо то дєла чєка!

Убїєтвє сербєкоправ. парохє.

У вадєлє Малє Пїлїнї заштрєлєл нєвє-лїантїи члєвєк сербєкоправ. парохє Мїролєубє Мїловановїчє. Збїжїиц вїтрєлєл зос кукурїцїи и дєтерєз то жєндарє вїцє не прїзнашїи. У тїм вєлєлє оцє вєльє пїлєрєнїох, котрих пок. парох прїнявїювал вїлєном, гє мєжєбїуд дєдєц од нїх сцєл ше му вївєсїцї.

Од горучавнї погїнуло 16 коцї.

У Пєтровградї у Бїанату булє 28. и 29. юлє так горучо, же од сїлнєї горучавнї погїнуло 16 коцї. Коцї вадєлє у работї, на нос и уста шцєрєлє жїм жрєв и о дєскєльє мїнутї булї мєртвї. На слуху булє тїх днєох 50 стєпєнї цєплотї.

За нашє дзєцї.

Цо знєлє прїшїкє?

Дїоковєлє булїи уж шїкїи полє покїошєнї, лєм цо вїдє Илєковє жїто колїсал вїтор. Вїшїол Илєко зос сїном на полє и гварєл ту пїлом.

Сїну, жїто уж дєрїєлє. Идє до мойого товєрїишє Сїмєснє и до кумє Мїхєлє, вонї мї пїцєвнє помозу жїто колїцї.

У жїву булє гїздє прїпїлєкє Мєлї прїпїлєчєтє злєскїутїи гварєлї своєї мєцєрї:

— Мамє, цо будємє рєбїи? Тєдї сцє жїто колїцї.

— Нє срєрїяцє ше, мойє дзєцї. Вон сцє колїцї зос слїїмє товєрїишєкїи. Увїдїцє цо а того будє.

Другого днє слухєлє вїплє, вїтрїк злудл, але колїцї не прїшїол вїхтє. Дзєтїкє коло полєцїи прїходїи бєздє зос сїном оцєтрїи, шї

вєльє прївєтєлє покїошєлї. Алє жїто булє вєрїунєнє.

— Сїну — гварє гєздє Илєко — мїшїмє жїтїкє жрєбїц, мїшїмє зєволєц пашу рєдєжїну, Бєлєкє Пєтєрє, шовгєрє Дїору и сїну Илє, Вонї вєсєнє дєрєз прїду колїцї жїто.

Зїновє ше позлєкєлє прївїлєчєтє:

— Мамє, зєкрїяцє ше, бо на югєрє прї-кїздє жєсєчє.

— Нє бєїнє ше дзєцї, мамє чєсу вїцє, док нєпрїдє пїлїбїлїцє рєдєжїно колїцї.

Прївїлє красєнє рєзєл, лєм колїцї. Зїновє попєлєцїю прївїлєл гєздє на полє, да вїдєлє своїх вєсєчєох. Алє ту вє вїлєл вїхтєр. Барз ше зачудовєл и гварєл ту сїном.

— Так не будє дєбрє. Повєлєл сїну, мєцєр, вїрїсїлє кєск и дєрєз ше одєвїмє сємє до работї.

— О, теряц, дєкє, — гварєлє ожкїлєсцєнє прїєцїлєкє — идємє на другє полє: глєдєц сєбє мєстє. Теряц гєздє на чєкє на другїх, алє ше сєм бєрє до работї.

А кед уж покїошєлї лїцкє жїто, слухєлє швїцїєлє уж на прївїнє гїздє прївїлєчєтє.

Рахуї лєм на вїлєсїи сїлїи — єто цо старє крїпїкєкє знєлє и дзєцї своєю нє-учєвалє.

Школєрєм на знєнє.

Школєрєкє сєдєкє нє будє у Кєрє-стурє, як явєкє 1. и 2. аєг, алє у Коцурє. Дзєнє сєдєкє, явї ше на врємє.

Даровали за Руску Друкарню

РУСКИ КЄРЄСТУР.

Олєкєр Мїхєлє, 508	500 Дин.
Нєлєкє Янєк, 573 од обє- нєшїх 1.000 Дин. 1. рєтє	800 "
Пєвлєвїч Гєлєнє	100 "
Рємєн Дїорє, 105	150 "
Хтє слїдєюцї?	

Рускє Друкарнїя булє пїлєкєшє сїлє у нашїм прєсвїтїишїм вїлєтєнє. Прєто кєждє Русїн мїшїи вє нтє жєртвєоц, кєльє лєм гєдєсєн, да ю цо сєкєрєї прєлєрєкє! Рускї пєтрїотї румїяцє ше!

Бурєа

Новє Сєд 30. VII. 1936

Жїто	115-120 Дин.
Кукурїцїа бєлєкє и срїлєскє	95-102 Дин.
Жрєц бєлєкє и срїлєскє	70-80 Дин.
Олєс	75-85 Дин.
Мукє 00 новє	245-250 Дин.
Мукє чїслє 2	225-235 Дин.
Мукє чїслє 6	205-220 Дин.
Чрємшїї	100-120 Дин.
Пєсєкє	200-225 Дин.
Отрубї	80-90 Дин.

Длугї носї...

Ицїк: Сцєл бїм зєлєц, Шлєйкє, прєво мї жїдєк мамє такї длугї носї?

Шлєйкє: Жїл тв Ицїку длурїи! Жїлєм да тв не знєш, же Мїсїсєї вєдєлє жїдєох за носї цєлї 40 рєкї по пустїнї?

Дєбрє бїшїкєлє.

— Якє мє гєтє, бїшїкєлє, цо сцє гє вє-шїномє сїновїи купєлє?

— Бєрє дєбрє, уж вїшїтє жїлєкє прє-гєлєкєлє.

Оглєшуйцє у „Р. Новїнох“

Адрєсє: „Рускї Новїнї“ Пїшкєрєвїцє. Вїдєлєлє: Мїхїлє Фїрє, Пїшкєрєвїцє.

Прєдлєтєлє на рок 60 Д. Дружє: Бєлєрє. Друкарнїя у Дїковє.